
VELIKONOCE 2019 V KOSTELE SV. TOMÁŠE

14. 4. 2019 – Květná neděle

- * při mši sv. v 9 hodin průvod s ratolestmi

Zpovídání během Svatého týdne

- * od pondělí do středy vždy od 14 do 18 hodin
- * na Zelený čtvrtek a Velký pátek jen od 14 do 16.30 hodin
- * během obřadů Svatého třídění se v našem kostele nezpovídá

18. 4. 2019 – Zelený čtvrtek

- * není ranní mše sv.
- * *katedrála sv. Petra a Pavla*: 9 hodin mše se svěcením olejů
(J. E. Vojtěch Cikrle)
- * 17.30 hodin mše sv. na památku Večeře Páně
- * kostel otevřen do 21 hodin pro soukromou adoraci
„v Getsemanské zahradě“

19. 4. 2019 – Velký pátek

- * den přísného postu (půst od masa a půst újmy)
- * dnes se neslaví žádná mše sv. (není ani obvyklá ranní mše sv.)
- * 7 hodin ranní chvály
- * 15 hodin pobožnost křížové cesty
- * 17.30 hodin Památka umučení Páně
- * kostel otevřen do 21 hodin pro soukromou adoraci svatého Kříže

20. 4. 2019 – Bílá sobota

- * dnes se nekoná žádná bohoslužba (není ranní mše sv.)
- * 7 hodin ranní chvály; kostel otevřen k tiché modlitbě do 9.30 hodin

20. 4. 2019 – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

- * 21 hodin Velikonoční vigilie – začíná žehnáním ohně na prostranství před kostelem, přineste si své svíce (opatřené kornoutem proti okapávání vosku)

21. 4. 2019 – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

- * bohoslužby 7.45, 9.00, 11.00 a v 19.30 hod.

22. 4. 2019 – Velikonoční pondělí

- * bohoslužby 7.45, 9.00, a v 17.30 hod. (není mše v 11 hod.)

5

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Ruka vztažená ke Kristu nezůstane nikdy prázdná.

Pavel Evdokimov

Úvodní slovo

Milí přátelé,

Velký půst a Velikonoce nás vedou zvláštním způsobem k rozjímání nad tajemstvím života a smrti, utrpení a vzkříšení. Tajemství našeho vlastního bytí a nebytí máme na dosah. V minulých měsících jsme si to taktéž mohli více uvědomit v souvislosti s úmrtím našeho bratra a dlouholetého redaktora tohoto zpravodaje pana Václava Keprta. Jsme prach a v prach se obrátíme. Dnes jsme tu a zítra tu být nemusíme . . .

Bohu díky ale máme naději v Kristu! On smrtí smrt přemohl a

věčně živý se ujímá každého, kdo ho neodmítne. „Ruka vztažená ke Kristu nezůstane nikdy prázdná,“ říká pravoslavný teolog Pavel Evdokimov. Dokonce i Jidášovi Pán při poslední večeři vtiskl do dlaně sousto eucharistického chleba. Každému z nás Pán do poslední chvíle nabízí možnost změnit smýšlení. Vztáhneme tedy k jeho ruce svoji ruku – modlitbou, postem a almužnou, časem, který Pánu nabídneme – a s tím, co nám Pán dá, neutřkejme do noci jako Jidáš, ale v duchu si přitiskneme dar jeho lásky co nejbližší k srdci a v tichu se znovu odevzdejme tomu, který je Vzkříšení a Život.

o. Jakub Tůma

Informace

• **Květná neděle** připadá na 14. dubna. Předě mší sv. v 9 hodin se bude konat průvod s ratolestmi. K žehnání ratolestí se shromáždíme na parkovišti vedle kostela.

• **Velikonoční zpověď.** Příležitost ke svátosti smíření bude ve Svatém týdnu takto: Od pondělí do středy od 14 do 18 hodin a na Zelený čtvrtek a Velký pátek již jen od 14 do 16.30 hodin. Během obřadů Svatého třídění se v našem kostele nezpovídá.

• **Ve středu 17. dubna** zveme děti na křížovou cestu se svíčkami, kterou se společně pomodlíme v kostele od 17 hodin.

• **Křížová cesta v přírodě.** Zveme na křížovou cestu v přírodě, která se uskuteční na Velký pátek 19. 4. 2019. Sraz v 9.00 hod. v Chudčicích u Veverské Bítýšky u hřbitova. Na místo se lze dopravit vlakem přes Kuřim (8.07 z Brno-Krpoje) a poté autobusem č. 312 (příjezd do Chudčic v 8.36) nebo autem (parkování u hřbitova). Trasa křížové cesty není vhodná pro kočárky. Křížová cesta bude trvat zhruba 1 hodinu a končí U Tří křížů. Po skončení je možné pokračovat výletem do Rozdrojovic nebo se vrátit zpět ke hřbitovu.

• Obřady Svatého tridua.

Na Zelený čtvrtek a Velký pátek začínají obřady vždy v 17.30 hodin. Ranní mše sv. nebudou. Na Velký Pátek pátek a na Bílou sobotu ráno zveme ke společné modlitbě ranních chval, a to v 7 hodin v kostele.

Na Velký pátek v 15 hodin se v kostele pomodlíme pobožnost křížové cesty. Tento den je den přísného postu. Věřící od 14 do 60 let mají povinnost půstu od masa, od 18 do 60 let mají navíc též povinnost půstu újmy, což znamená, že se má člověk za den jen jednou dosyta najíst. Při velikopátečních obřadech bude sbírka na pomoc křesťanům ve Svaté zemi.

Obřady Velikonoční vigilie pak začnou v sobotu ve 21 hodin na prostranství před kostelem žehnáním ohně. Prosíme, přineste si k obřadům svoje svíce zabezpečené proti odkapávání vosku.

• **V měsíci květnu** opět zveme na májové pobožnosti, které se budou konat od pondělí do pátku vždy po večerní mši sv. u ikony Panny Marie Svatotomské.

• **Farní pouť na Vranov** bude letos opět 8. května. Podrobnější informace budou včas zveřejněny.

BYSTRÉ HLAVY

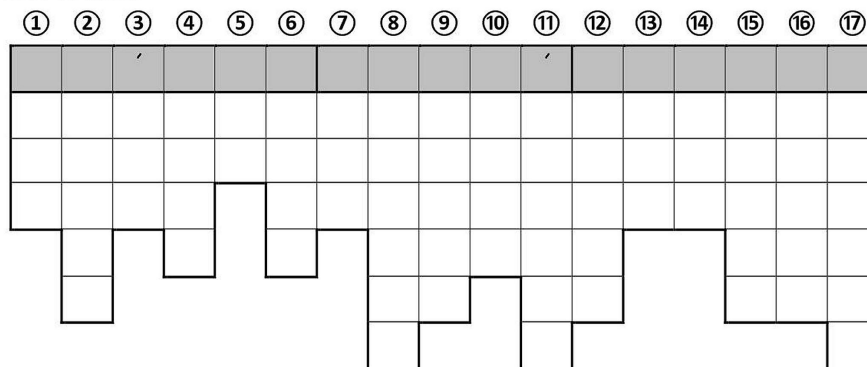
PRO NEJMENŠÍ

RUKAVICE. Dětem se pomíchaly rukavice. Najdeš stejný pár? Která rukavice chybí?

PRO STARŠÍ

KŘÍŽOVKA.

① noční pták; ② svátky Ježíšova narození; ③ dopravní prostředek; ④ sedm dní; ⑤ první žena; ⑥ psací potřeba učitele; ⑦ největší suchozemský savec; ⑧ město, ve kterém sídlí papež; ⑨ cizokrajné ovoce; ⑩ nádobí na jídlo; ⑪ sýr s dírami; ⑫ potřeba tenisty; ⑬ dravec; ⑭ opak ke slovu „nahoru“; ⑮ Apač; ⑯ sedmý den v týdnu; ⑰ název písmene Y

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková

o čtvrt hodiny později!“ „Víš, nebyl jsem si jistý, jestli by je dobře využila, takhle to bylo lepší.“ Děvčátko kroutí hlavou a tatínek pokračuje: „Asi jste se učili, že postní doba má tři pilíře: MODLITBA, PŮST a ALMUŽNA.“ „No právě almužna znamená dávat chudým lidem peníze,“ skočí mu do řeči dcerka. „Víš, ono to už není tak striktně dáno, co jednotlivá slova znamenají,“ pouští se táta do delšího hovoru, ale právě to má Anička moc ráda. „Modlitba, život s Bohem, chvály, prosby a dík za maličkosti i za věci veliké – to zůstává stejné provždy. Ale půst už dávno neznamená jen nejíst v pátek maso. Třeba Tonda by se v postní době mohl obejít bez počítačových her a Klára bez facebooku.“ „To by teda nepřežili!“ vydechne malá. „Ale přežili, a ty bys třeba mohla vypustit párky v rohlíku.“ Nejmladší dcerka má pro tuto velezdravou krmí slabost už od raného dětství. Anička v duchu uznává, že by pravděpodobně hlavou nezemřela, ale bylo by to fakt hrozně těžký! Vždyť teď mají i opravdový přístroj doma, vždycky hostí kamarádky, když přijdou na návštěvu. Tatínek vidí děs v očích své nejmladší a v duchu se „nahlas“ směje. „Každá neděle je slavnost a na slavnosti nesmí párky v rohlíku chybět! Tak co třeba takhle?“ Přes týden půst a o nedělích

„hot dogy“? Malá s úlevou přikývne. „To by šlo“.

„A ta trochu zapeklitá ALMUŽNA je prostě jakákoli pomoc druhým. Něco jako jiný výraz pro dobrý skutek. Darujeme úsměv, pustíme někoho sednout, navštívíme nemocnou kamarádku, prostě uděláme někomu radost.“ „Takže, když my teď jedem za babičkou na ty její výborný buchty“, dumá děvčátko, „tak jí uděláme radost a je to vlastně ALMUŽNA!“ Ta jeho holčička je teda pěkná čechetka, pomyslí si tatínek, ale pak musí říct: „Ano, máš pravdu, ale tady je to oboustranné, babička zas udělá radost nám, když napeče.“ „Jú, tak to já taky dostanu almužnu a hrózně velkou, protože ty buchty jsou hrózně dobrý. Tak tuhle *vzájemnou* almužnu bych mohla dělat častěji, že tati?“ „Určitě, to máš výborný nápad!“ Tatínek ví, že babička už moc ven chodit nemůže a návštěvy vnoučat jí vždy udělají velkou radost.

Naučme se almužnu dávat i přijímat. Ale pozor, almužna rozhodně není NĚCO ZA NĚCO. Pomáhejme i tam, odkud žádnou pomoc nečekáme a naše radost bude dvojnásobná.

Marie Sojka Veselá

Stručně o Mši svaté

Pokračování

5. Co se vlastně děje na oltáři?

Mnoho světových náboženství má své oltáře a své oběti. Jedině v křesťanství ale oltář neslouží k tomu, aby na něm lidé svými oběťmi usmiřovali jakési vzdálené božstvo, ale je tu proto, aby mohla být zpřítomněna jediná oběť Božího Syna, kterou jednou provždy na Kalvárii přinesl za celé lidstvo. Křesťanský oltář tedy není jen místem, kde obětuje člověk Bohu, ale je především místem, kde se dává Bůh člověku. Boží Syn z lásky k nám položil život na kříži a my při každé mši sv. můžeme být při tom. Je to opravdu jako bychom stáli pod křížem. Proto při tzv. eucharistické modlitbě máme klečat a zůstávat v tiché modlitbě. Pán za nás vydává své tělo a prolévá svoji krev, tak moc nás má rád. Chléb a víno se zázrakem mění v tělo a krev Božího Syna. Nejen jako, ale skutečně (pravdivě, reálně, podstatně). Pán vesmíru se nám dává do rukou a touží po odpovědi naší lásky. – Dostane ji?

o. Jakub Tůma

Breviář - denní modlitba Církve

Pravidelní účastníci ranních bohoslužeb si jistě všimli malé skupinky v předních lavicích, která se již 10 let modlí v 6.30 před ranní mší sv. část Denní modlitby Církve – breviáře. Chtěl bych vás také pozvat do tohoto společenství, zvláště při nadcházejícím Velikonočním třídění – na Velký pátek a Bílou sobotu se budeme modlit ranní chvály mimořádně vždy od 7 hodin.

Řekněme si napřed něco na vysvětlení, co je to vlastně breviář – denní modlitba Církve. Je to duchovní posila, a tedy víc než povinnost pro kleriky, tedy kněze a jáhny, modlit se s celou Církví, a tak vytvářet modlitební společenství pro potřeby Církve i okolní společnosti. Do tohoto modlitebního společenství jsou zváni i laici, zasvěcené osoby i všichni ostatní v Církvi.

Breviář – denní modlitba Církve má své kořeny již ve Starém zákoně (SZ), předkládá postupně po celý rok duchovní poklady Církve v žalmech, mudroslovných úryvcích Starého i Nového zákona (NZ). Učí nás poznávat krásu 150 žalmů, které potom začínáme chápat a přijímat

jako skutečné „výkřiky duše“ a chvalozpěvy Bohu Stvořiteli.

Pomocí breviáře se vlastně postupně seznamujeme s celou Biblií, a zažíváme bohatost bohoslužby slova s aktivní účastí všech shromážděných. Zatím se nás v našem kostele schází každé ráno od pondělí do soboty 2-8, ale třeba nás po Velikonocích bude víc.

Teď něco ke složení ranních chval:

- úvodní hymnus podle liturgické doby nebo památky
- 3 části žalmů a prorockých čtení
- krátké čtení ze SZ nebo NZ
- Zachariášovo kantikum – předpověď Vykupitele
- přímluvy (podobně jako ve mši sv. s možností osobní prosby)
- modlitba Páně
- závěrečná modlitba, případně krátká četba z duchovní literatury
- závěrečné pozhánání účastníků.

Nebojte se připojit k naší skupince, třeba i s pouhým počátečním nasloucháním. Knih breviáře máme dost a je také možnost aplikace na mobilu. Začátek může být právě v tom dnešním Velikonočním třídění. Těšíme se na vás.

Jiří Palacký, stálý jáhen

Z farní charity

Milí čtenáři Tomáška!

Jsme už hluboko v postní době, ale protože Tomášek vychází po delší době, dlužíme vám výsledky Tříkrálové sbírky. Celková částka darů do Tříkrálové sbírky byla o 6 milionů vyšší než v loňském roce. V naší diecézi se vybralo o 2 miliony více než v roce 2018.

Česká republika

Arcidiecéze olomoucká	29 828 910 Kč
Arcidiecéze pražská	7 793 267 Kč
Diecéze brněnská	28 213 047 Kč
Diecéze českobudějovická	7 499 909 Kč
Diecéze královéhradecká	18 451 768 Kč
Diecéze litoměřická	3 241 910 Kč
Diecéze ostravsko-opavská	18 681 479 Kč
Diecéze plzeňská	5 473 229 Kč
Koleda celkem	119 158 525 Kč
Tříkrálový koncert	1 226 495 Kč
Celkem	120 450 020 Kč

nejvyšší zastoupení!), princezny, piráti, vložky, jednorožci, dráčci a všemožné další bytosti. Na povel si je tentokrát vzaly Zebra a Ferda mravenec, kterým zdárně sekundovala jedna z Koček. Na pozici DJ byla dosazena Paní uklízečka, jejíž hlavní pomůcka (koště) si zahrála i v jedné z tanečních her pro děti. Zvířátka v lese se nejprve musela najít podle zvuků, které vydávají, a poté už jsme děti zabavily spoustou her a hříček, které se prokládaly tanečními vsuvkami i tradičním nácvikem ukazovací písně „Přilákejte gorilu“. Chutnou svačinku pro nás připravily Markéta s Pavlou a před přestávkou ji také bedlivě sřežily před nenasytými dětmi.

Vrcholem letošního karnevalu se stala tombola, která neměla poražených, a postupně se ke každému dostala drobná výhra. Po zkušenosti z loňska jsme rozdaly firkačky až na poslední tanec a závěr byl proto veselý a hlučný. Děkujeme všem účastníkům a jejich doprovodu, který se aktivně zapojoval do programu, a především panu kaplanovi Jakubovi, který do tomboly věnoval hned několik hlavních cen. Příští rok si nenechte ujít jubilejní 10. ročník této tradiční akce! ☺

Veronika Veverka Papoušková

Povídka

Anička obdivně kouká na svého tatínka. Je tak vysoký, hezký a chytrý, vždycky všechno ví. Děvčátko je tak zahleděné, že si ani nevšimne paní se čtyřmi velkými taškami, která má kolem sebe dost volného prostoru, i když jinak je ostrůvek přeplněný. Konečně přijíždí čtverka, paní tak nějak pomalu a nešikovně sbírá své tašky a chystá se nastoupit. Táta přiskočí a ptá se: „Mohu Vám pomoci, paní?“ a nakládá tašky na plošinku. Anička se hrne za ním. Ale fuj! Ta paní teda smrdí! Táta položí tašky a zas tak zdvořile se ptá: „Mohl bych, prosím, trochu otevřít okénko?“ „Ale jo,“ paní se na chvíli odmlčí: „a pár korun byste neměl?“ Taťka vypadá rozpačitě: „A mohl bych Vás pozvat na nádraží na jídlo? Stejně tam přestupujeme.“ Aniče se udělá na čele vráska – vždyť měli jet až do Husovic. Ale už jsou na nádrži, paní si u okénka objedná smažený sýr, tatarku a dvojité hranolky, táta platí a už jdou zas na čtverku. Poslední pohled se Aniče vrývá do paměti. Ta zvláštní paní sedí na schodech, tašky si přidržuje nohama, pochutnává si a usmívá se.

„Taťko, a proč jsi jí jen nedal peníze, takhle přijedeme k babičce

organizátorka Irena a předala slovo našim kaplanům. Byli jsme vybidnuti k jednotě společenství a k radostnému prožití večera. Některým se večer prodloužil až do rána, ale nepředbíhejme.

Následně ples zahájila parta farníků – mladých seniorů, kteří předvedli polonézu. Ač si ji nemohli dopředu zkusit na hudbu, poprali se s problémy statečně a předvedli nadšený výkon, který vyloudil úsměvy i bouřlivý potlesk. Poté zaplavili parket ostatní tanečníci a nutno podotknout, že parket byl celý večer plný i přesto, že zněly nejrůznější druhy tanců. Čas utíkal hrozně rychle. Sotva jsme stačili dojít večeri, již jsme měli práci s tombolovými lístky. Pak jsme zhlédli taneční ukázkou. Velká tombola byla losována veřejně (a krůta zůstala v širší Zelenkovic rodině).

O půlnoci jsme se mohli pokochat světelnou show, která příjemně osvěžila atmosféru. Mezitím jsme se snažili pobýt chvíli i na parketu, ale také v rámci sdružování u baru s přáním řešením nejrůznějších důležitých záležitostí. Během plesu byly na stoly přinášeny drobná chuťová překvapení, no, jak v Grandhotelu. Hudba přestala hrát kolem jedné hodiny ranní. Ne každému se chtělo domů z tak

nádherné atmosféry, a tak se ještě chvíli popíjelo a vykládalo. Napilno měli opět dobrovolníci, kteří všechno to, co načančali, navozili, připravili, museli nyní zlikvidovat: poskládat, odnést, převezt, vrátit. Odměnou jim byla spokojenost přítomných.

A bylo to fakt dobrý.

Kali

Farní karneval

2. 3. 2019

Při plánování letošního karnevalu jsme se dopočítaly až k 9. ročníku, což nás jistě opravňuje nazývat tuto akci tradiční. I když by bylo snadné program pouze lehce obměnit a poslepuvat z nápadů minulých let, rozhodly jsme se pro zásadní inovaci a celý karneval jsme zasadily do lesní tematiky. To obnášelo především pečlivý výběr tanečních písniček i her a přípravu speciální přírodní dekorace (raději pominu, že většina účastníků si toho pravděpodobně nevšimla ani na pozvánce, ani na akci samotné). ☺

S blížící se půl čtvrtou hodinou se o poslední sobotě před Popeleční středou začaly kolem fary kupit děti s rodiči, prarodiči i tetičkami a v improvizované šatně se z nich postupně stávaly kočky (které měly letos mezi maskami překvapivě

Brněnská diecéze

OCh Blansko	2 234 633 Kč
OCh Břeclav	3 183 086 Kč
OCh Hodonín	3 322 479 Kč
OCh Jihlava	1 990 058 Kč
OCh Rajhrad	4 431 276 Kč
OCh Tišnov	1 668 873 Kč
OCh Třebíč	2 829 622 Kč
OCh Znojmo	2 346 252 Kč
OCh Žďár n.S.	3 576 429 Kč
Služby Brno	2 630 339 Kč
Koleda celkem	28 213 047 Kč

V naší farnosti se vybralo celkem 57 001 Kč, podílely se na tom i dvě skupinky koledníků, kterým děkujeme za ochotu a nasazení.

Příspěvky do charitní pokladničky

Z darů, kterými jste za první tři měsíce tohoto roku přispěli do charitní pokladničky, jsme poslali peníze těmto organizacím:

LL – Likvidace lepry	9 000 Kč
Světlo pro svět - prevence a léčba slepoty v rozvojových zemích	9 000 Kč

Ať najdeme v postní době čas na ztišení a usebrání a Pán ať očistí naše srdce, abychom byli dobře připraveni na svátky jeho umučení a zmrtvýchvstání. Modleme se za naše katechumeny.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

*Blaze těm, kteří pláčou,
neboť oni budou potěšeni.*

Mt 5,4

Každý člověk, který je v blízkosti nemocného chce mu skutečně prospět, musí být naplněn láskou k tomuto člověku, musí mu na něm záležet a musí mít snahu jednat tak, aby jeho jednání bylo skutečně účinné. To se daří nejvíc tehdy, když tito lidé z vlastní zkušenosti znají těžkosti, které jsou s nemocí spojeny a chtějí skutečně jednat tak, aby nemocnému prospěli. Musí mít snahu slyšet to, co jim nemocný sděluje, musí to pochopit a vyvodit z toho důsledky. Nesmějí se spoléhat jen na slovní vyjádření, ale musí si všimnout všeho, co je spojeno s osobou nemocného člověka, který často není schopen vyjádřit to, co skutečně prožívá ve svém nitru a co ho nejvíc tíží. Citlivý a ohleduplný přístup může uvolnit zábrany, které nemocného svazují. Je třeba si uvědomovat skutečnost, že tělesná nemoc je úzce svázaná s psychickým stavem člověka a že ho celého silně ovlivňuje. Proto lidský přístup všech lidí, kteří kolem nemocného jsou, má veliký význam.

Nemocný člověk si plně uvědomuje svoji závislost na druhých lidech a ve většině případů je vděčný

za všechno, čím mu někdo prospěje a ulehčí mu v jeho utrpení. Nesmí to však být konáno tak, aby nemocný měl pocit méněcennosti nebo vědomí, že je pro ostatní zdroj nesnází a potíží. Když si je nemocný vědom, že služby, které přijímá, jsou poskytovány ochotně a s láskou, snadněji se vyrovná s tím, že je musí přijímat.

Ti lidé, kteří jsou v blízkosti nemocných a pomáhají jim, si mají být vědomi toho, že jejich služba je službou Kristu, kterému slouží v osobách nemocných. On se ztotožňuje s nemocnými a trpícími a slibuje odměnu všem, kteří mu poskytují pomoc. Věříme, že On je velkorysý a že nezapomene na nic, čím mu někdo pomohl. Všechno, co uděláme pro trpící lidi, bude zhodnoceno a odměněno.

o. J. Šik

Nový generální vikář

Rozhovor s o. biskupem P. Konzbulem

Brněnský diecézní biskup Vojtěch Cikrle jmenoval nového (od roku 1990 v pořadí třetího) generálního vikáře brněnské diecéze. V pondělí 4. února 2019 byl slavnostně uveden do tohoto úřadu jeho pomocný biskup Pavel Konzbul. Při této příležitosti jsme otci biskupovi Pavlovi položili pár otázek:

Před třemi lety jste se stal biskupem, nyní přijímáte novou významnou roli v životě církve. Jak se liší Vaše pocity tehdy a nyní?

Podstatně. Je totiž nejen teologicky, ale i pocitově něco jiného přijmout biskupské svěcení a získat tak plnost svátosti kněžství, nebo dostat více práce a odpovědnosti. To první se týká spirituality a to druhé praktického úkolu v diecézi. Na druhou stranu ale obě skutečnosti většinou kráčí ruku v ruce. Když se Ježíš ptá Petra, zda ho miluje, a on souhlasně odpoví, tak vždy dostane nějaký úkol, nějakou práci. A tak asi ne náhodou se v Direktoriu pro pastýřskou službu biskupů píše, že pomocný biskup je zpravidla jmenován generálním vikářem nebo alespoň vikářem biskupským.

Co pro Vás znamená služba generálního vikáře brněnské diecéze?

Brněnskou diecézi mám rád a jsem zde doma. Proto bych chtěl, aby pro ni byla moje role generálního vikáře skutečnou službou. Bude to znít možná lacině, ale rád bych parafrázoval jeden reklamní slogan slovy: „Spokojený farář, náš cíl.“ Spokojenost je totiž nakažlivá a přenosná, takže pokud je spokojený farář, tak je šance, aby byli spokojeni i jeho farníci. Právě k tomu bych v této službě rád přispěl, a proto prosím i o modlitbu.

Jaké první konkrétní úkoly či kroky jste si stanovil?

Jsou to tři kroky. Nejprve bych se rád více seznámil s děkanáty diecéze, které ještě detailně neznám. Dále bych rád inicioval pastorační zmapování farností tak, aby byl jasnější obraz o jejich situaci a potřebách do budoucna a podle toho bylo možno učinit vhodné kroky. Do třetice bych se rád aktivně připojil k iniciativám otce biskupa Vojtěcha a podporoval pravidelné formy modliteb za naši diecézi.

Jste známý svým smyslem pro humor a často citujete svého oblíbeného spisovatele G. K. Chestertona. Napadá Vás i nyní nějaký jeho vhodný citát?

„Jestliže nás humor nepřiměje, abychom se pozastavili nad svou hloupostí, nekoná svou práci.“

Děkuji za rozhovor a přeji hojnost všech Božích darů pro Vaše nové poslání.

Martina Jandlová

Zahájení plesové sezóny 2019

V pátek 18. 1. se uskutečnil JUBILEJNÍ 25. ples naší svatotomské farnosti. Takový ples se musí řádně připravit.

Je potřeba: sehnat prostory, zajistit termín, zajistit hudbu, zajistit nádoby,

víno i s rozléváním do lahví, sehnat pivo a chladáky, další alkohol, jahody na přípítek, popisky na všechno, navařit jídlo, polonéza-choreografie polonézy: -nacvičení-předvedení, tombola:- sehnat,- připravit, nazdobit celý sál, vyrobit a prodat lístky, sehnat lidi na pomoc, veškerý materiál navozit a nanosit, připravit celý program a celý měsíc být všem k dispozici.

To jsem ve stručnosti vybral jen to nejviditelnější. Na celé akci se podílely desítky dobrovolníků, kteří věnovali stovky hodin a většina z nich dobrovolně, nezištně, zdarma. Vše pro společnou akci naší farnosti. To pod vedením Ireny Lesákové, která tyto akce zvládá bravurně, a proto i letošní ples dopadl tak skvěle. **V každém případě patří velký dík všem, kteří jsou ochotni obětovat svůj čas i schopnosti ve prospěch celku (farnosti).**

Před začátkem trošku zahráli na nervy hudebníci, kteří byli zabarikádováni v zácpě za nějakou havárií. Kapela, která si říká Jessica, hrála opravdu výborně, a to jak z pohledu výběru melodií, tak z pohledu rytmu. Začátek plesu jejich zpoždění ovlivnilo jen minimálně.

Při příchodu dostali návštěvníci sklenici se šampusem a pravou jahodou na dně. Ples zahájila